

GLOBALISTŮ SE ZMOCNILA SKUTEČNÁ HRŮZA A PANIKA! HENRY KISSINGER V ROZHOVORU PRÁVĚ ODHALIL A KOMPLETNĚ VYSVETLIL, JAK OBROVSKOU CHYBU ZÁPAD UDĚLAL VYPROVOKOVÁNÍM VÁLKY NA UKRAJINĚ. USA to neodhadly a sjednotily dva největší nepřátele Západu - Rusko a Čínu. Evropu sankce a Ukrajina ekonomicky potopí a navyše hrozí i jaderná válka! (VIDEO)

- CZ24 News | 24. května 2022

USA/EU/RUSKO: Již 9. května 2022 na Den vítězství v Rusku proběhl ve Washingtonu v Kennedyho centru unikátní rozhovor s bývalým ministrem zahraničí USA ve vládách prezidentů Richarda Nixona a Geralda Forda a poradcem několika dalších amerických prezidentů Henrym Kissingerem. Rozhovor [1] proběhl v rámci diskusního panelu *Big Ideas for 2022* pořádaného Fordovou nadací. Kissinger je hlavní architekt otevření USA Číně, který stál za pozvednutím Číny od maoistického komunismu ke konjunkturálnímu kapitalismu a je de facto hlavním architektem současné ekonomické hegemonie Číny. Američané to neudělali z lásky k Číně, ale kvůli tomu, aby zabránili spojení tehdejšího Sovětského svazu a Číny, což by bylo spojení, proti kterému by USA a kolektivní Západ již neměly šanci v případě vojenské konfrontace.

V rozhovoru Kissinger konstatoval, že Bidenova vláda a současné vedení Evropské unie de facto páchají sebevraždu, kolektivně, protože vhnějí surovinově nejbohatší zemi na světě, tedy Rusko, od náruče největší průmyslové a po surovinách hladové zemi na světě, Číny. **Pokud Bidenova vláda nepochopí, že nemůže bojovat a mít za nepřátele Rusko a Čínu současně, bude to znamenat konec pro kolektivní Západ.** A pokud Západ nezačne mluvit s Ruskem, bude reálně hrozit, že dojde při pokračující eskalaci na Ukrajině k použití jaderných zbraní, minimálně v podobě vzkazu. Pokud jde o vzkaz, hovoří se v Rusku o detonaci několika hlavic vysoko v atmosféře nad Kyjevem, aby došlo k vyvolání elektromagnetického pulzu (EMP) a k likvidaci veškeré elektroniky. Tím by došlo k vypnutí celé ukrajinské armády, médií, technologií, navigace, rádio spojení, úplně všeho. Válka by tím skončila, protože Ukrajinci by nenastartovali jediný tank, jediné vozidlo.

Henry Kissinger varoval před vehnáním Ruska do náruče Číny a před eskalací války do jaderného konfliktu

O možnosti taktického vzkazu se hovoří již z více zdrojů a Kissingerovy obavy v jeho rozhovoru

potvrzují, že to opravdu není reálně vyloučené. Podle svých slov ho Putin zaskočil, překvapil, když se ukázalo, že ta ruská nepřekročitelná červená linie je nasunutí NATO na Ukrajinu. Toto Američané nevěděli, očekávali totiž invazi Ruska na Donbas, do dvou separatistických republik. Invaze na celou Ukrajinu ale ukázala, že USA reakci Kremlu neodhadly. Největší hrozbou pro USA ale nejsou jaderné zbraně, ale vehnání Ruska do spojení s Čínou, čemuž chtěly USA celé dekády zabránit, ale paradoxně se to povedlo teď díky protiruským sankcím. Celé video rozhovoru jsem pro vás otitulkoval, ale pokud nemáte čas na video, tak tady je přepis:

Moderátor: Jsem zde v Kennedyho centru, kde jsem právě hovořil s doktorem Henrym Kissingerem o válce na Ukrajině, o vyhlídkách na její jaderné rozšíření a o tom, jak se to srovnává se studenou válkou, která samozřejmě spadá do jeho éry. Jak se Čína dívá na situaci mezi NATO a Ruskem a na vyhlídku rozděleného světa mezi Čínou a Ruskem na jedné straně a Západem na straně druhé. Jsme v nové studené válce s Čínou?

Kissinger: V době, kdy jsme se otevřeli Číně, bylo Rusko hlavním nepřítelem. Ale naše vztahy s Čínou byly asi tak špatné, jak jen mohly být, protože jsme proti ní vedli korejskou válku. Náš názor při otevření se Číně byl, že není moudré, když máte dva nepřátele, abyste s nimi jednali úplně stejně, a že byste měli alespoň poskytnout příležitost k tomu, aby se mezi nimi objevily jakékoli rozdíly nebo aby mezinárodní situace přinesla jakékoli odlišné postoje, poskytnout k tomu možnost. A proto se k Číně přibližujeme točivým způsobem. To, co vyvolalo otevření, bylo napětí, které se autonomně vyvinulo mezi Ruskem a Čínou a které mělo výraz v pohraničních, důležitých otázkách, o nichž jsme byli natolik přesvědčeni, že Číňané jsou ideologicky angažovanější, že jsme si nejprve mysleli, že incidenty začali Číňané. Ale nebyla to pravda. Že Rusové chtěli dát Číně za vyučenou. Ale Rusko si nedokázalo představit, že by se Čína a Spojené státy mohly dát dohromady. A Mao, přes všechno své ideologické nepřátelství vůči nám, byl Mao připraven zahájit rozhovory.

Není to o zásadách. Je to v pozici, která je proti partikulárním zájmům nyní zavedena. Ale nezdá se mi, že by to byl ve své podstatě trvalý vztah. Je to geograficky, demograficky 80 procent ruské populace žije v evropské části. Velká část asijské části Ruska, velká část, většina Sibiře byla získána nedávno. Její historie se měří druhou polovinou 19. století.

Moderátor: Z vaší odpovědi před chvílí jsem pochopil, že by bylo v geopolitickém zájmu Ameriky alespoň podpořit větší odstup mezi Ruskem a Čínou. A dotkl jste se této velké Sibiře, velkého prázdného prostoru na sever od velmi hustě osídlené Číny. Myslím, že jste se také mohl zmínit o iniciativě Belt and Road, která prochází právě blízkým zahraničím Ruska. Tam jsou neuralgické body, přičemž Rusko je menším bratrem, které je možné využít. Nebo je to špatně?

Kissinger: Myslím, že geopolitická situace v globálním měřítku dozná po skončení války na Ukrajině výrazných změn. A není přirozené, aby Čína a Rusko měly shodné zájmy na všech předvídatelných problémech. Nemyslím si, že můžeme generovat případné neshody. Ale myslím si, že okolnosti po ukrajinské válce povedou k tomu, že Rusko bude muset minimálně přehodnotit svůj vztah k Evropě a svůj celkový postoj k NATO. A stejně tak bude muset učinit Amerika a zejména Evropa, až ji ponaučení z tohoto období potopí. A tak si myslím, že není moudré zaujímat vůči dvěma protivníkům nepřátelský postoj, který je žene k sobě. A jakmile tuto zásadu vezmeme na úvahu v našich vztazích s Evropou a v našich vnitřních diskusích, myslím, že historie nám poskytne příležitosti, v nichž budeme moci uplatnit diferencovaný přístup.

Henry Kissinger při diskuzi

Neznamená to, že se některý z nich stane důvěrným přítelem Západu. Znamená to pouze to, že v konkrétních otázkách, které se objeví, ponecháme otevřenou možnost, že může jít o odlišný přístup. Jsme připraveni prozkoumat rozdílný přístup, pokud jde o náš vlastní vztah, aniž bychom abstraktně diskutovali o tom, jaký by byl jejich vzájemný vztah, protože ten bude určen jejich vlastními zájmy a jejich vlastní domácí situací. Ale z hlediska obecné strategie bychom však v období, které nás čeká, neměli házet Rusko a Čínu do jednoho pytle jako nedílný prvek.

Moderátor: Chci tedy říci, že z vašich poznámek jsem pochopil, že když Bidenova administrativa formuluje svou velkou geopolitickou výzvu jako demokracii versus autokracii, zachytil jsem implicitní náznak, že si myslíte, že je to špatný rámec?

Kissinger: Nesouhlasím s tím, že by se jako základní prvek vztahu uvádělo protichůdné postavení. Ale samozřejmě si musíme být vědomi existujících ideologických a interpretačních rozdílů. Toto vědomí bychom však měli využít k tomu, abychom ho uplatnili při vlastní analýze důležitosti otázek, které se objevují, a ne z něj dělat hlavní otázku konfrontace. Pokud nejsme připraveni provést změnu režimu, která je hlavním cílem naší zahraniční politiky, což si myslím, že vzhledem k vývoji technologií a obrovské ničivosti zbraní, které nyní existují, nám může být vnuceno nepřátelstvím ostatních. Měli bychom se však vyvarovat toho, abychom ji vytvářeli svými vlastními postoji. Dobrá, pojďme se věnovat konkrétním otázkám dneška.

Moderátor: Své jméno jste si samozřejmě udělal v 50. letech, kdy jste studoval jadernou teorii a strategii. A jako poradce pro národní bezpečnost a ministr zahraničí v sedmdesátých letech máte pravděpodobně více zkušeností s tím, jak zvládnout střet mezi dvěma jadernými velmocemi, než kdokoli jiný. Zažil jste několik okamžiků Defcon 3 nebo 2. Už si nepamatuji, o jakou úroveň Defconu šlo. Ale jeden z nich byl, když Sověti chtěli poslat mírové jednotky do Sinajské pouště. Nebudeme to rozebírat. Ale dnešní jaderné řeči, které přicházejí hustě a rychle od Putina, od lidí kolem Putina. Kam to zařadíte v kontextu všech nebezpečí, kterými jsme si prošli, kubánské krize, téměř nehody v roce 1983 atd. Kam zařadit dnešní jaderný jazyk v souvislosti s hrozbou, které bychom dnes mohli čelit?

Kissinger: S vědomím technologie, s rychlostí jejích změn, rafinovanosti vynálezu může vyvolat takové úrovně katastrof, které nebyly v období, o kterém mluvím, o kterém jsem mluvil, ani představitelné. A zvláštním aspektem současné situace je, že zbraně se množí na obou stranách a jejich sofistikovanost roste doslova s každým rokem. A jejich dostřel a automaticnost a téměř jakékoli další podstatné jméno, které jim chcete přiřadit. Ale téměř žádná diskuse, která by byla na mezinárodní úrovni, se nevede o tom, co by se stalo, kdyby se tyto zbraně skutečně začaly používat. Takže obecně ve svých diskusích apeluji na to, ať už jste v těchto diskusích na jakékoli straně, abyste pochopili, že nyní žijeme v úplně nové éře, že nám jako kultuře až dosud procházelo zanedbávání tohoto aspektu. Ale s tím, jak se její technologie šíří po celém světě, stejně jako u nás, bude diplomacie a válka potřebovat jiný obsah. A to bude výzva pro nejbližší budoucnost.

Moderátor: Vy jste se setkal, opravte mě, jestli se mýlím, ale odhadem jste se setkal s Vladimírem Putinem dvacetkrát, pětadvacetkrát?

Kissinger: -Ano.

Moderátor: Ruská vojenská jaderná doktrína říká, že odpoví jadernými zbraněmi nebo zvaží použití jaderných zbraní, pokud bude mít pocit, že režim je existenčně ohrožen, že jeho existence. Ale slovo existenční je samozřejmě v očích pozorovatele. Kde je podle vás v této situaci Putinova červená linie?

Kissinger: S Putinem jsem se jako student mezinárodních vztahů setkával zhruba jednou ročně po dobu možná 15 let, a to za účelem čistě akademických a strategických diskusí, abych se pokusil poznat jeho myšlení a předat mu myšlenky, které jsem měl, jak se rozhovor vyvíjel. Myslel jsem si, že je, že jeho základním přesvědčením je jakási mystická víra v ruské dějiny, jak je chápal on, a že se v tomto smyslu cítí uražen ne něčím, co jsme zpočátku dělali zejména my, ale prostě tou obrovskou propastí, která se otevřela mezi Evropou a Východem, když se bezpečnostní linie posunula od Labe směrem k nějaké, zpočátku nedefinované budoucnosti.

Diskusní panel Fordovy nadace s Henrym Kissingerem

A tak byl, jak jsem pochopil, uražen a ohrožen a cítil, že Rusko je ohroženo tím, že se celá tato oblast

začlenila do NATO. To ho neomlouvá a já bych nepředpokládal útok takového rozsahu, jako je obsazení uznané země, s níž existovaly nejrůznější nevojenské dohody. A špatně odhadl situaci, které čelil v mezinárodním měřítku. A zjevně špatně odhadl schopnosti Ruska udržet tak velký podnik. A až nastane čas urovnání, všechny strany budou muset vzít v úvahu, že se nevracíme k předchozím vztahům, ale k pozici Ruska, která bude v důsledku toho jiná. A ne proto, že bychom to požadovali. Protože oni ji vytvořili.

Moderátor: Říkáte, že se Putin přepočítal, myslím tím pravděpodobně masivně přepočítal ve svých očekáváním vojenského dobytí Ukrajiny a přijetí, kterého se mu dostane od Ukrajinců. Mnoho jaderných a strategických teorií, na kterých jste pracoval, předpokládá, že lidé mají dobré informace a že na základě těchto dobrých informací mohou racionálně jednat. Myslíte si, že se (Putin) nyní překalibruje? Myslíte si, že poté, co se přepočítal, získává dobré informace? A pokud ne, na jaké další chybné výpočty bychom se měli připravit?

Kissinger: Ve všech těchto krizích je třeba se snažit pochopit, jaká je vnitřní červená linie pro protistranu. A kdybychom se potkali před půl rokem, no, já bych si nejdřív, jak už jsem řekl, nemyslel, že začne válku takového rozsahu v Evropě nebo kdekoli jinde. Takže zřejmá otázka je především, jak dlouho bude tato eskalace pokračovat? A jaký má prostor pro další eskalaci? Nebo už dosáhl hranice svých možností? A musí se rozhodnout, v jakém okamžiku eskalace války zatíží společnost natolik, že omezí její způsobilost vést mezinárodní politiku jako velmoc v budoucnosti. Nedokážu posoudit, kdy k tomuto bodu dospěje.

Druhou rovinou je, zda až k tomuto bodu dospěje, bude eskalovat tím, že přejde do kategorií nebo zbraní, které za 70 let své existence nikdy nepoužil? Zbraně, v nichž jaderné země přijaly porážku od nejaderných zemí, jako Rusko i my v Afghánistánu, aniž by se uchýlily ke zbraním, které by z čistě technického hlediska mohly konflikt ukončit. Pokud by tedy byla tato hranice překročena, jednalo by se o mimořádně významnou událost, protože nemáme globálně promyšleno, jaké budou další dělicí linie. A musíme přemýšlet o tom, jak reagovat, pokud by k tomu došlo. Ale jednu věc bychom podle mého názoru nemohli udělat, a to jen tak přijmout, protože by se tím otevřel nový způsob vydírání.

Moderátor: Chci říct, že jste se mnohokrát setkal i se Si Ťin-pchingem a jeho předchůdci. Čínu dobře znáte. Jaké poučení si z toho Čína bere?

Kissinger: Každý čínský vůdce by teď nebo všichni čínští vůdci přemýšleli, jak se vyhnout tomu, aby se dostali do situace, do které se dostal Putin. A jak být v pozici, kdy by se v případné krizi, která by mohla nastat, proti nim neobrátila velká část světa. **A klíčové rozhodnutí, které Amerika a Čína budou muset učinit v budoucnu, a ne v jednom měsíci, je vaše první otázka. Jsou vztahy (USA s Čínou) natolik nepřátelské, že není naděje na složení ani jejich částí?** A proto se musí každá otázka řešit z hlediska relativního postavení. A proto je nejlepší nadějí zdrženlivost, sebeovládání vůdců na obou stranách.

Moderátor: Děkuji vám, že jste se k nám připojil a že jste si dal tu námahu a dnes sem přišel. A jsem si jist, že i všichni ostatní se ke mně připojí a ocení, že jste zde.

Překlad pro AERONET.NEWS: -VK-

Donald Trump a po něm Joe Biden zahájili bourání spojení mezi USA a Čínou, protože z tohoto svazku po desítky let Čína profitovala tak, že rostla a mohutněla do takové míry, že dnes svojí velikostí, ekonomikou a vojenskou silou začíná ohrožovat vojenskou moc USA v Pacifiku. **Jenže, nepřátelství k Číně zahájené Donaldem Trumpem, má jediný výsledek, a to je nahánění Číny do náruče Ruska, a to již od roku 2016.** Od února tohoto roku a po uvalení sankcí na Rusko

je to pro změnu z protisměru nahánění Ruska do náruče Číny, takže vzájemné rychlosti slučování Ruska a Číny se sčítají.

A to všechno vede k tomu, že ruský rubl posiluje jako nikdy v historii předtím. Ceny ropy a plynu letí do nebes, surovinově hladová Čína bere všechno od Ruska, co od Ruska neodebere Eurosojuz a USA, což vede k dalšímu růstu Číny a ještě k těsnějšímu svazku s Ruskem, které se mělo přitom ještě nedávno stát surovinovou základnou pro Německo a EU, ale tento plán je v troskách. Všechno je teď jinak. Plány Berlína jsou v troskách a v Evropě roste nacistická pevnost v podobě amerického projektu Trojmoří.

Henry Kissinger

Rusko se stává surovinovou základnou pro čínskou ekonomiku. A odnese to Evropa, celá EU. Nebude mít laciný plyn, ani ropu. Obojího bude v Evropě málo a ještě astronomicky předražené a nedostatkové. Podniky začnou v Německu propouštět, následovat budou subdodavatelské země Německa, především ČR, Slovensko a Polsko. **Kissinger předpovídá, že EU se po odstrizení od plynu a ropy z Ruska utopí.** Myšleno v inflaci, v nezaměstnanosti a v ekonomických problémech. Původní plán *Das Neue Europa* je v troskách. Německo ale s sebou vezme při pádu celou Evropskou unii. A to všechno kvůli tomu, že Američané chtěli Ukrajinu do NATO a Evropa v tom USA nedokázala zabránit. Výsledkem je nejen válka na Ukrajině, ale především ekonomický kolaps Evropy.

-VK-

Šéfredaktor AE News

[ZDROJ](#)